

РЕШЕНИЕ

№ 3724

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3692** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба на Б. Я. М., чрез пълномощник адв. А., против мълчалив отказ на [фирма] да му предостави достъп до отнасящи се за него лични данни, поискан със заявление от 07.07.2016г. по чл. 28, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В жалбата са развити доводи, че мълчалив отказ по чл. 28 от ЗЗЛД е недопустим. Твърди се, че администраторът на лични данни разполага с личните данни на заявителя във връзка с възникнали между тях трудови правоотношения, които лични данни същият неправомерно е разпространил в интернет. Иска се отмяна на мълчаливия отказ и присъждане на разносните по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - [фирма], чрез пълномощник адв. К., взема становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, намира следното:

Със заявление, подадено чрез пощенска услуга „Т.“, жалбоподателят Б. М. е поискал от [фирма] предоставяне на достъп до отнасящи се до него лични данни, по реда на чл. 28 от ЗЗЛД. Съгласно приложено известие за доставяне, заявлението е получено от ответника на 11.07.2016г. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства, че е налице произнасяне по заявлението.

С решение № 3001 от 02.05.2017г., постановено по адм. дело № 8414/2016г. по описа на Административен съд София-град, съдът е осъдил [фирма] да предостави на Б. Я. М. от [населено място] достъп до отнасящи се за него лични данни, поискани със заявление по чл. 28 ЗЗЛД изх. № 17 от 07.07.2016 г.: 1) потвърждение за това, дали отнасящи се до М. данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; 2) съобщение в разбираема форма, съдържащо личните данни на лицето, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник и 3) информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, в 14-дневен срок от влизане на решението в сила.

С решение № 2500 от 20.02.2019г. по адм. дело № 10745/2017г., постановено по описа на Върховния административен съд, е отменено решение № 3001 от 02.05.2017г. по адм. дело № 8414/2016г. по описа на АССГ, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

В решението на ВАС са дадени следните указания по тълкуването и прилагането на закона:

Съдът на практика е отменил мълчалив отказ по подадено заявление за достъп до информация, касаеща личните данни на заявителя, като е осъдил [фирма] да предостави на Б. М. отнасящите се за него лични данни, поискани със заявлението. Видно от твърденията в жалбата, същият предполага, че те са получени във връзка с трудовоправни отношения, като с изненада установил, че са разпространени в интернет, където са общодостъпни.

В случая е установено, че процесното заявление е редовно и съдържа искане до администратора на лични данни по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД. В законовия срок по чл. 32, ал. 3 от ЗЗЛД липсва произнасяне от задължения субект. Липсата на уведомление следва да се приеме за отказ, съобразно чл. 33 от закона.

От тълкуването на въведената в тази разпоредба фикция не следва обаче извода, че мълчаливият отказ е недопустим във всички случаи и ЗЗЛД допуска единствено изричното произнасяне с позитивно решение или с писмен, мотивиран отказ. И мълчаливият отказ, на който е равнозначна липсата на уведомление, подлежи на преценка за законосъобразност, нещо, което първоинстанционният съд не е извършил. Приел е, че е налице мълчалив отказ, който като недопустим подлежи на отмяна.

В случая обаче жалбоподателят въпреки указанията не е ангажирал пред АССГ каквито и да било доказателства, че в резултат на трудовоправни отношения между страните ответникът по жалбата съхранява негови лични данни, съответно неправомерно обработва същите, което е в доказателствена тежест на оспорващия М. съгласно чл. 170, ал. 2 от АПК. На практика е възможна хипотезата сезираният субект - администратор на лични данни да не отговори на заявлението с уведомление по причина, че въобще не разполага с каквито и да е лични данни на лицето. Видно е от становището на касатора (ответник пред АССГ) на л. 25 от делото, че същият отрича наличие на трудовоправни отношения с М., както и обстоятелството да е разпространявал негови лични данни. Въпреки извършеното от съда разпределение на доказателствената тежест с определение от 12.09.2016 г., твърденията на лицето в жалбата са останали недоказани, което съдът не е обсъдил в решението си. Възприетата съдебна практика, че мълчалив отказ поради липса на уведомление винаги е недопустим, се явява погрешна и следва да бъде изоставена. Не това е логиката на цитираните от АССГ правни разпоредби, включително и на чл. 33, ал. 3 от

ЗЗЛД.

Предвид изложеното решение подлежи на отмяна и тъй като липсва произнасяне по същество относно законосъобразността на процесния отказ делото следва да се върне за ново разглеждане съобразно мотивите.

Съобразно указанията на ВАС по тълкуването и прилагането на закона, които са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото на основание чл. 224 от АПК, настоящият състав дължи произнасяне по същество относно законосъобразността на мълчаливия отказ.

С разпореждане от 11.04.2019г. за насрочване на делото съдът изрично е указал на жалбоподателя, че е в негова тежест да докаже обстоятелствата, от които черпи благоприятни правни последици, като посочи и представи конкретни доказателства във връзка с твърденията си, вкл. като установи, че са били налице условията за издаването на административния акт – чл. 170, ал. 2 от АПК. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства от страна на жалбоподателя.

В жалбата са изнесени твърдения, че Б. М. е бил в трудови правоотношения с ответника - [фирма], в резултат на което последният е разполагал с личните му данни и неправомерно ги е разпространил в интернет.

Ответникът е депозирал становище по адм. дело № 8414/2016г. на АССГ /л. 25/, че не притежава лични данни на жалбоподателя, поради което не може да му предостави заявената информация. Посочил е, че жалбоподателят не е предоставял личните си данни във връзка с трудови правоотношения. Заявил е, че жалбоподателят не е назначаван на трудов договор в груповата практика.

В настоящото производство ответникът отново поддържа, че жалбоподателят не му е предоставял личните си данни, каквито и да са те, съответно такива не са съхранявани или обработвани от него. По тази причина счита, че е налице изначална невъзможност да бъде предоставена заявената информация. Сочил, че тъй като твърди отрицателни факти, в тежест на жалбоподателя е да докаже, че дружеството оперира с личните му данни. Самото твърдение, че ги е предоставил във връзка с трудови правоотношения с ответника, не е достатъчно, за да се приеме, че такива са събрани от дружеството. Още повече, това твърдение изрично е оспорено от ответника.

Видно е от доказателствата по делото, че заявлението на Б. М. до [фирма] е подадено на основание чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./. Съгласно посочената разпоредба при упражняване на правото си на достъп физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; 2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл. 34б.

Не е спорно по делото, че [фирма] е администратор на лични данни. В законовия срок по чл. 32, ал. 3 от ЗЗЛД липсва произнасяне от задължения субект. Липсата на уведомление следва да се приеме за отказ, съобразно чл. 33 от закона.

В изпълнение на задължителните указания на ВАС настоящият състав дължи произнасяне по същество досежно законосъобразността на мълчаливия отказ, на който е равнозначна липсата на уведомление съобразно чл. 33 от ЗЗЛД.

Съдът намира постановеният отказ за законосъобразен.

Съгласно дефиницията, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

В § 1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД /отм./ законодателят е посочил примерно изброяване на понятието „Специфични признаци“. Това са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност за лицето.

Твърденията на жалбоподателя, че [фирма] разполага с личните му данни във връзка с трудови правоотношения между страните са останали недоказани. Въпреки указаната му доказателствена тежест жалбоподателят не е ангажирал доказателствата нито за наличие на трудови правоотношения с груповата практика, нито че ответникът по друг повод разполага с личните му данни и ги разпространява. От своя страна, ответното дружество многократно е изразило становище, че не разполага /съхранява/ и не обработва каквито и да било лични данни на заявителя, поради което е налице изначална невъзможност да му бъде предоставена исканата информация.

По изложените съображения се обосновава извод, че администраторът на лични данни правилно е приложил материалния закон, като е постановил отказ по заявлението за достъп до лични данни.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски съгласно списък по чл. 80 от ГПК, приложен на л. 36 от делото, както следва: 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за производството по адм. дело № 8414/2016г. по описа на АССГ, 36-ти състав и 25 лв. заплатена държавна такса за производството пред ВАС.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Я. М. против мълчалив отказ на [фирма] да му предостави достъп до отнасящи се за него лични данни, поискан със заявление от 07.07.2016г. по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД (отм).

ОСЪЖДА Б. Я. М. от [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 325 (триста двадесет и пет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: